

FLASHMOB

Képződhet-e közcsend-igény?
Oltári. Ha rengés előtt
elnémul az vājár, olyan.

Futtába megállt csillesor,
félíg fölemelt réselők.
Végzetszerűnek képzelem.

Úgy tűnt, a ledermedteket
szemlélve, a kérdés nem az,
hogyan szép-e az álló idő.

Hogy szép-e a kővé meredt
brácsás, anyukához ragadt
száj, vagy a majdnem-rugás.

Úgy álltak alá, mint a só-
oszlop. Vagy a gipszöntetek
Pompeiben a magtár kövén.

Nem volt idejük. Mintha a
szubjektivitás se mag
nem volna, se létmódot.

AMFÓRA-RAJZ

Egy férfi egy indifferens fiú
vállára borul keresetlenül,
majd félguggolásba ereszkedik,
hogyan combja közé tegye falloszát.

Ez minden. Az indifferens fiú
még át se karolja a rádülőt,
saját nemiszerve felé se nyúl,
csak tartja a súlyt, etikett szerint.

Ámulsz, hova lett a kicentizett
súlypont, a reménytelen részarány,
majd elkeseredsz. Soha volt ilyen.

Tagadd le az illúziót, avagy
törődj bele. Hajdani önmagad
kívántad – időkiesést ölelsz.

74 ZARÁNDOK-SZIGET

Lógatom a lábam
egy *igazából* hamvas lánnyal
a Lough Derg-tóba. Kevésbé
hideg, mint a templom belseje.
A keble sem zavar –
olyan naivan morzsáz a szén-
fekete füzérgyöngyökkel.

Hallgatom. „A házi-
regula (négy nap böjt, virrasztás,
mezitlábасdi) segít, hogy
a testből kitisztulhasson a
gyalázatos.” Tudom-
e, hogy mielőtt eljött, a szem-
zuga tele volt szeplővel.

Ennyi. Nem akart mást.
Kereket old, hogy körben járjon
a szentély fala mentén,
az órával ellentétesen.
A Purgatórium
Bejárata válik légies
körei középpontjává.

Egy nebula tölti
ki a helyét. Lassan csúszkál a
redőződő vizen, aztán
megáll. Nem világos, mit
keresek itt. Talán
egy ósdi, opálos csillogást. –
Nicsak, idejött egy hattyú.

